Pregaria.cat

Entrada

Nit estrellada

Per MartaF el dj., 05/01/2023 - 09:00

El 2022 ha estat un any de cimeres, però ni la COP27 ni la COP15 no han aconseguit els seus objectius. Llavors, hem de perdre l'esperança? Davant d'un món narcotitzat pels plaers i seduït per la indiferència i l'amnèsia, no n'hi ha prou de girar el full del calendari quan arriba cada 31 de desembre. És veritat que l'Any Nou fa olor de festa i d'agendes noves de trinca, però no pot pas esborrar les hectàrees de bosc cremades, els desastres naturals o les guerres que han sacsejat el present, ni les espècies que s'han extingit com tampoc totes les vides que s'han perdut en nom de la destrucció, la barbàrie o l'oblit. Tot això no té nom, o sí que en té perquè el silenci també forma part del cicle de la vida. Per això cal començar l'any recordant i agraint, però amb la mirada posada al futur, amb la il·lusió d'un infant.

La nit de Reis ens reconcilia amb la màgia, però no pas amb la dels regals que s'apilonen caòticament sota un avet que potser és de plàstic. Sabies que la paraula *avet* es forma a partir de les lletres *alfa* i *beta* –de l'alfabet grec– o *alef* i *bet*, les dues primeres lletres de l'alfabet hebreu? Per tant, avet significa 'començament de totes les coses' i per això s'associa a la immortalitat, a la vida eterna i al naixement. D'aquí que, en la mitologia celta, l'arbre sigui el mitjancer per celebrar el culte a la llum durant el solstici d'hivern, la nit més llarga de l'any. Però, perduts en la religió del consum, les escombraries que generem durant les vacances nadalenques arriben a superar tots els residus de la resta de l'any; per no parlar del malbaratament de menjar durant aquestes dates. Pere Casaldàliga deia que només són absoluts Déu i la fam. Només així ens podem preguntar com és possible que les sobres dels tiberis d'aquests dies acabin llençats com si res a la brossa mentre proclamem que ens ha nascut el Salvador?

Aquesta és la hipocresia de la nostra realitat; la que repetim maquinalment any rere any perquè ens espanta la foscor en el desert dels regals. Però enmig de la nit, les estrelles sempre hi són, les mateixes que il·luminaven els patriarques durant el seu exili. Com ells, nosaltres també vivim enmig de tenebres, injustícia i por per un futur que no sabem construir, que se'ns esberla en nom de la cobdícia i la vanitat, per culpa d'una humanitat que no sap escoltar ni beneir la terra que té a sota els seus peus. Aquest és el millor regal perquè la teva actitud serà una llavor per al progrés. I potser tu no ho veuràs, però el teu cor estarà en pau.